

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ
เมื่อเช้าวันที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

นำธรรมคำว่า “เสียสละ” ไปปฏิบัติ

วันนี้เป็นวันที่ว่างการว่างงานที่เป็นความยุ่งเหยิงวุ่นวายตลอด วันเช่นนี้เป็นวันที่จะฝึกหัดตัดแปลงกาย วาจา ใจของตนให้ดีขึ้น ในอาทิตย์หนึ่งมีวันหนึ่ง ๆ หรือสองวัน ควรจะได้ฝึกฝนอบรมตนให้ดีขึ้น มันมีแต่เศษมนุษย์นะนี่ มองดูมันจะมองดูไม่ได้ ท่านทั้งหลายได้ยินคำนี้ว่ายังไง หรือว่าเป็นการดูถูกเหยียดหยามท่านทั้งหลายเธอ มันเลอะเทอะดูไม่ได้ก็สอนซิ ครูอาจารย์สอนลูกศิษย์ ต้องสอนบ้างซิ ดูที่ไหนมันจะดูไม่ได้นะเวลานี้ว่าเมืองไทยเราถือศาสนาพุทธ มันศาสนาพุทธอะไร มองดูจะดูไม่ได้แล้ว

แม้แต่พระหัวโล้น ๆ ก็เป็นเปรตเป็นผีต่อหน้าต่อตากันอยู่เวลานี้ มันดูได้ยังไง นี่อำนาจของกิเลส ความเลอะเทอะ ความสกปรก เข้าที่ตรงไหนดูไม่ได้ เป็นสัวมเป็นถานไปหมด ดูคนก็กลายเป็นสัวมเป็นถาน ดูพระดูเณรก็เป็นสัวมเป็นถานไปหมด ที่น่าดูน่าชมไม่มีเลย ควรจะมีการฝึกฝนอบรมตนบ้างนะ ศาสนาของพระพุทธเจ้าไม่ใช่ของเล็กน้อย เป็นของที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว เวลามาเข้ากับพวกเรามันเลยเข้ากันไม่ได้ อันหนึ่งเลอะเทอะสุดยอด อันหนึ่งสะอาดเลิศเลอสุดยอด มันเลยจะเข้ากันไม่ได้

ให้มีการฝึกฝนอบรมตนบ้างนะวันหนึ่ง ๆ อยู่ในบ้านมีลูกเต่าก็ควรจะมีเวลาบ้าง พูดกับเด็กสักสองสามนาทีก็ยิ่งดี แล้วก็อบรมตนบ้าง วันหนึ่งก็นาที เพื่อความเป็นคนดี นี้ไม่ได้มีการอบรม ไม่มีการฝึกฝนอะไรเลย ปล่อยเลยตามเลย ตั้งแต่เข้ายันคำ เข้ายันคำ ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งวันตายหาสาระไม่ได้ เราจะไปเอาสาระจากอะไร ของดีมีอยู่ ท่านสอนไว้สำหรับคนต้องการความดี จะได้สะอาดสว่างงามมาตัดแปลงตนให้เป็นคนดี แล้วมันไม่สนใจที่จะปฏิบัติมันก็เลอะเทอะไปหมดละซิ

ศาสนาพุทธเป็นของเล่นเมื่อไร เต็มวันมันมีแต่เรื่องของกิเลสเต็มบ้านเต็มเมือง มีแต่สัวมแต่ถานเต็มบ้านเต็มเมือง เต็มวัดเต็มวา เต็มฆราวาส เต็มพระเต็มเณร หาความน่าดูไม่ได้เลย เพราะไม่มีธรรม ไม่มีใครสนใจในธรรม สนใจแต่เรื่องความสกปรกเลอะเทอะ ไปที่ไหนจนดูกันไม่ได้เลย มันพอดูก็แต่หนอนอยู่ในสัวมในถานด้วยกัน มันพอดูกันทั้งนั้นละหนอน แต่คนไปดูหนอนในสัวมในถานดูได้ไหมละ นั่นละธรรมของพระพุทธเจ้าดู

พวกเราซึ่งเป็นเหมือนส้วมเหมือนถ่านมันจะดูไม่ได้ ท่านเตือนให้ฟังบ้างนะถ้าอยากเป็นคนดี นี่มีแต่เลอะเทอะ

เช่นอย่างวันเสาร์-วันอาทิตย์ควรจะมีวันตัดแปลงกายวาจาของตนให้ดีขึ้น เลยกลายเป็นวันเลอะเทอะไปหมด ไม่มีวันไหนดี เราจะหวังความดีจากอะไร เมื่อความดีเราไม่สนใจปฏิบัติ แล้วจะเอาความดีจากอะไร ให้พากันฝึกฝนอบรมบ้าง แต่ละแห่งๆ มีวัดมีวาที่เป็นสถานที่อบรมจิตใจให้มีความสงบร่มเย็น แล้วก็ไม่มีใครสนใจ แม้ในวัดก็เลอะเทอะไปตามๆ กัน ไม่ทราบใครจะอบรมใครให้เป็นคนดี มันเลอะเทอะไปหมด วัดก็สักแต่ว่าวัด พระก็สักแต่ว่าพระ ประชาชนก็แบบเดียวกัน คำว่าถือศาสนาไม่ทราบว่าศาสนาคืออะไร มันดูไม่ได้นะเวลานี้ ควรฝึกหัดตัดแปลงตนบ้างซิ

ความดีเป็นยังไง พระพุทธเจ้าท่านสอนไว้เป็นยังไง พระพุทธเจ้าว่าเป็นคนดี ท่านทำยังไงท่านถึงดี ที่มาเป็นสรวงของพวกเรา พุทธิ ธมฺมํ สงฺฆํ สรณฺ คจฺฉามิ เรียกว่าเป็นของเลิศเลอ เรายึดเข้ามาไว้ในจิตใจ บังคับจิตใจของเราให้ดีขึ้น มันไม่พอได้บ้างหรือหรือยังงี้ ปล่อยให้กิเลสเอาไปถล่มทั้งวันทั้งคืน หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ คนเราไม่มีหลัก บ้านเรือนครอบครัวหนึ่งๆ ไม่มีหลักเกณฑ์ เป็นครอบครัวเหี้ยเรือนที่สงบสุขเย็นใจไม่ได้ นะ ในครอบครัวหนึ่งๆ หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ ความประพฤติในครอบครัวก็เหลวแหลก สมบัติเงินทองข้าวของที่ได้มาก็เอาไปถล่มเสียเหลวแหลกๆ

ในครอบครัวหนึ่งๆ หาหลักเกณฑ์ไม่ได้ มีแต่ความเหลวแหลก ตั้งแต่ผู้เป็นเจ้าของในครอบครัวลงไป ได้อะไรๆ มากก็เหลวแหลก หาสาระไม่ได้เลย เป็นยังไงพิจารณาซิ ในครอบครัวหนึ่งๆ นั้นนะ เราเป็นเจ้าของครอบครัวปฏิบัติตนยังไงครอบครัวจึงจะมีความสงบร่มเย็น ระหว่างสามี-ภรรยา พ่อ-แม่ ลูก-หลาน ควรหาของดีมาฝึกฝนอบรมกันบ้างซิ มีแต่เลอะเทอะๆ ทุกสิ่งทุกอย่างในครอบครัวนั้นถ้าหัวใจคนไม่มีหลักเสียอย่างเดียวอะไรไม่มีนะเป็นหลักเป็นเกณฑ์ เงินทองข้าวของมีเท่าไรก็เพื่อจะถล่มเจ้าของเหลวแหลกไปหมด ถ้าเจ้าของผู้ปฏิบัติต่อสมบัติทั้งหลายไม่มีธรรมในใจ ไม่มีหลักมีเกณฑ์นะ

ขอให้ท่านทั้งหลายนำหลักธรรมไปปฏิบัติ ตื่นขึ้นวันหนึ่งๆ ให้คำนึงถึงความผิดถูกชั่วดี ซึ่งแสดงอยู่กับตัวเองตลอดเวลาบ้าง นี่ไม่ได้มองดูเลย มีแต่ตื่นแต่ตื่น ไม่ทราบว่าตื่นไปทำอะไร ตีตไปทำอะไร เหมือนไส้เดือนบุงก็อ มันไม่เกิดประโยชน์อะไรนะ ฟังให้ดี เลอะเทอะไปหมดเวลานี้เมืองไทยเรา ไม่มีศีลมีธรรมเลย เวลาใครถามบอกว่าถือศาสนาพุทธ ไม่ทราบพุทธะเป็นยังไง เรามันมีแต่ลิงแต่ค่าง มีแต่ส้วมแต่ถ่านเต็มตัวๆ ไม่มีการฝึกหัดตัดแปลงตนบ้างเลย ไม่ดีนะ จำให้ดี

ทุกสิ่งทุกอย่างต้องขึ้นอยู่กับเจ้าของ เจ้าของเป็นผู้มีหลักเกณฑ์ สมบัติเงินทองข้าวของทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในครอบครองของเราจะค่อยดี มีหลักเกณฑ์ไปตามๆ กัน ถ้าเจ้าของไม่มีหลักเกณฑ์อะไรละอะไปหมด ไม่มีอะไรดีละนะ นี่ให้เอาไปฝึกฝนอบรมบ้าง เช่นวันนี้เป็นวันเสาร์-วันอาทิตย์ มาบริจาคนาน ทานเกิดขึ้นจากความเสียสละ ความมีจิตใจกว้างขวาง ความมีจิตใจใฝ่บุญใฝ่กุศล มาสละลงไปก็เป็นทาน เป็นบุญเป็นกุศล ก็เรียกว่าความดีประเภทหนึ่ง

การรักษากาย วาจา ใจของตนเพื่อความเป็นคนดี ในหน้าที่การงาน ความประพฤติทุกอย่าง ให้มีความดีเป็นกรอบ เป็นฝั่งเป็นฝาไว้ ก้าวเดินไปตามความดีนั้นก็เป็นคนดีได้ ถ้าเตลิดเปิดเปิงหาความดีไม่ได้นะ ละอะเทอะไปหมด พระพุทธเจ้าก่อนจะได้มาเป็นศาสดาของโลก ไม่มีใครทุกข์ยิ่งกว่าศาสดาคือโพธิสัตว์ที่จะได้เป็นศาสดาสอนโลก การฝึกการทรมานต้องเอาตายเข้าว่า ตายเข้าว่าเลย จากนั้นมาก็เป็นบรรดาสาวกแต่ละองค์ๆ อดีตการดำเนินของท่านมา มีแต่เรื่องการฝึกฝนเพื่อความดีงามแก่ตนเองทั้งนั้น จนได้ก้าวขึ้นมาสู่ความเป็นพระพุทธเจ้า ก้าวขึ้นมาเป็นสาวกทั้งหลาย เป็นสภะของพวกเราได้

เราควรจะยึดท่านมาเป็นสภะในฐานะลูกศิษย์มีครู อย่างน้อยให้เป็นฐานะลูกศิษย์มีครู มีอาจารย์สอนบ้าง อย่าปล่อยเลยตามเลย ละอะเทอะไปหมดนะ เวลาจะหลับจะนอนก็ให้พากันไหว้พระ พุทธโธคือธรรมอันล้ำเลิศประเสริฐสุด ในแดนโลกธาตุไม่มีอะไรเสมอ ัมโมพระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมที่เลิศเลอนั้นแหละ พระสงฆ์ทั้งหลายก็ตรัสรู้ธรรมที่เลิศเลอ

นั่นแหละให้น้อมเข้ามาสู่จิตใจของตน แล้วฝึกหัดตัดแปลงกาย วาจา ใจของตนให้ความดีติดเนื้อติดตัวบ้างวันหนึ่งๆ อย่ามีแต่ความเหลวแหลกแหวกแนวเต็มเนื้อเต็มตัวใช้ไม่ได้นะ ให้มีความดีติดความดีติดตัวบ้าง สมบัติเงินทองข้าวของได้มากน้อยให้เจียดเอาไว้ อันใดสมควรจะทำประโยชน์ทางใดๆ ให้เจียดเอาไว้ สิ่งใดที่จะทำความเสียหายให้แก่ตนอย่านำไปใช้ อย่าไปส่งเสริม เราเป็นเจ้าของสมบัติ เมื่อมีธรรมแล้วมีหลักมีเกณฑ์ มีการเก็บมีการรักษา ใช้ในทางใดก็เป็นประโยชน์ไปหมด ถ้าใจไม่มีหลักเกณฑ์ได้อะไรมา ละอะเทอะไปหมด ไม่มีอะไรดีนะ ให้พากันจดจำเอา

ท่านผู้เป็นศาสดาเป็นศาสนาของพวกเราให้กราบไหว้บูชา ท่านสละเป็นสละตายมาในการฝึกฝนอบรมเพื่อความเป็นคนดี ไม่ใช่อยู่ๆ ก็มาเป็นพระพุทธเจ้า อยู่ๆ ก็มาเป็นพระสงฆ์สาวก อยู่ๆ ก็มาเป็นครูเป็นอาจารย์ ไม่ได้เป็นอย่างนั้นนะ ท่านแทบเป็นแทบตายมาทั้งนั้นก่อนจะเป็นคนดี เราก้ให้ฝึกฝนอบรมแบบลูกศิษย์มีครูบ้าง อย่าปล่อยเนื้อปล่อย

ตัวจนเกินไป เลอะเทอะนะ เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองอยู่ช่าวอยู่น้ำ เคยสนุกสนานสำราญใจมาตั้งแต่ปู่ ย่า ตา ยาย บรรพบุรุษ ไม่มีอะไรอดอยากขาดแคลน เป็นเมืองอยู่ช่าวอยู่น้ำ

ครั้นเวลาตกมาถึงลูกหลานมีคนจำนวนมากแล้วที่นี้หากินไม่พอ พลิกตัวไม่ทันปรับตัวไม่ทัน เลยกลายเป็นความทุกข์ความทรมาน หากินไม่ทันเขา เขาเคยทุกข์เคยลำบาก เคยดีดเคยดี้น เราไม่เคยทุกข์ เวลาที่มีความจำเป็นจะดีดดี้นก็ไม่ทันเขา เลยเสียไปหมด เสียไปหมด นี่ละความนอนใจ ให้พากันระมัดระวัง ทุกวันนี้คนก็มาก งานก็มาก เรื่องก็มาก ความยุ่งก็มาก ความทุกข์จะไม่มากได้ยังไงมันติดมากับคน ให้พากันระมัดระวัง ให้นำธรรมไปปฏิบัติเถอะ เราอยู่ที่ไหนพออยู่พอเป็นพอไปทั้งนั้นถ้ามีธรรมในใจ ไม่ฟุ้งเฟ้อเพื่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว มีอะไรอยู่กินใช้สอยตามเกิดตามมีไม่เดือดร้อนคนเรา ใ้แบบความฟุ้งเฟ้อ ลืมเนื้อลืมตัวมีเท่าไรไม่เป็นสุขนะ เป็นข้าศึกต่อตัวเราทั้งนั้นแหละ เพราะความทะเยอทะยาน อย่าทะเยอทะยานจนเกินเนื้อเกินตัวนะ ให้ฝึกฝนอบรมตนบ้าง

คำว่าศีลคืออะไร รักษาคนให้เป็นคนดีนั้นแหละเรียกว่าศีล ทานก็คือการเสียสละเป็นการเบิกกว้างแสดงน้ำใจต่อกัน คนมีทานเป็นคนมีจิตใจกว้างขวางเข้าได้สนิท ไม่ว่าแต่มนุษย์ด้วยกัน แม้แต่สัตว์เขาก็รักชอบคนที่มีจิตเมตตา เสียสละให้ทาน ทั้งมนุษย์ทั้งสัตว์เสียสละไปให้สัตว์เขาก็รัก นี่ละอำนาจทานเป็นของเล่นเมื่อไร คนมีจิตใจกว้างขวางถึงจะให้ทานได้ คนตระหนี่ถี่เหนียวให้ทานไม่ได้นะ ไปที่ไหนเพื่อนฝูงรังเกียจ ไม่อยากคบค้าสมาคม เพราะเห็นแก่ตัว มีหน้าซำยังจะกินตบกินปอดเขากอีก ด้วยเล่ห์เหลี่ยมร้อยพันพันคมของคนประเภทนั้น

ท่านจึงสอนให้มีการให้ทาน มีการเสียสละ คนเราเมื่อมีความเสียสละ เรียกว่าเป็นคนเห็นใจกัน ใจเราเป็นยังไง นตฺถิ อตฺตสมฺ เปรมิ ความรักอื่นใดเสมอด้วยความรักตัวเองนี้ไม่มี นี่ธรรมพระพุทเจ้า เราแต่ละคนๆ รักเราเป็นที่หนึ่งๆ แม้แต่เด็กก็รักตัวเองเป็นที่หนึ่งเป็นลำดับลำดับ แล้วเฉลี่ยความรักตัวเอง ในจิตใจของโลกทั่วๆ ไปเขามีจิตใจเช่นเดียวกันกับเราเขารักตัวเขาใช้ไหม เมื่อต่างคนต่างรักตนก็ให้เฉลี่ยความเห็นอกเห็นใจถึงกันและกัน แล้วพออยู่พอเป็นคนเรา ถ้าความรักตนอะไรก็กว้านเข้ามาหาตนเลยเป็นภัยต่อเพื่อนฝูง เพราะความรักเราไม่ใช่ทาง

ให้พากันรักแบบพระพุทเจ้า รักตนแล้วเฉลี่ยความรักตนนี้ออกไปหาจิตใจเพื่อนมนุษย์สัตว์ทั้งหลาย เขาก็รักตัวของเขาเหมือนกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นให้เฉลี่ยน้ำใจให้สม่ำเสมอ กัน อย่าเห็นแก่ใจตัวเองอย่างเดียว ให้เห็นแก่ใจคนอื่น จากนั้นก็เป็นทาน เป็นการเสียสละไปได้ ใ้ห้อภัยกัน ช่วยเหลือกัน มีมากมีน้อย มนุษย์เราไปที่ไหนถ้าลงมีจิตใจ

เฉลี่ยเผื่อแผ่ต่อกันแล้วสงบเย็นไปหมด ไม่มีละไอ้คำว่าชาติชั้นวรรณะ เอามาตั้งเฉยๆ ความจริงแล้วคือมนุษย์เราแสดงมาจากน้ำใจคับแคบตีบตัน หรือกว้างขวาง ถ้าจิตใจมีความกว้างขวางเป็นเด็กก็น่ารัก เป็นผู้ใหญ่ก็น่าเคารพบูชา ถ้าจิตใจคับแคบตีบตันใหญ่เท่าไรยิ่งเป็นภัยมาก นี่มันต่างกันอย่างนี้นะ ท่านทั้งหลายนำธรรมคำว่าเสียสละนี้ไปปฏิบัติ

คำว่าศีลเป็นยังไงศีล ปาณาเราก็เป็นคนคนหนึ่งสงวนชีวิตจิตใจของเรา แม้แต่สัตว์เขาก็สงวนเช่นเดียวกับหัวใจเราชีวิตของเรา ไม่แต่จะต้องทำลายกันกระทบกระเทือนกัน

อทินนาทานๆ เงินบาทหนึ่งมีเจ้าของ มีผู้เก็บรักษา ถ้าให้ด้วยการเสียสละ ด้วยการพอใจ ให้เป็นล้านๆ ก็ยังมีคุณค่ามาก ถ้าไม่ให้ มาฉกมาลัก มาปล้นมาจี้ บีบบังคับเอาเงินบาทเดียวเท่านั้นฆ่ากันได้นะมนุษย์เรา มันมีค่าสำคัญอยู่ที่ใจ ถ้าใจยอมเสียสละเสียเท่านั้นเท่าไรดีหมด ถ้าใจไม่ลงเสียอย่างเดียวเงินบาทเดียวฆ่ากันได้

ท่านจึงให้สงวนรักษาจิตใจของกันและกันยิ่งกว่าสมบัติ สมบัติเงินทองเป็นสิ่งที่แสดงเข้ามาในน้ำใจของเรา ว่าต่างคนต่างรัก มีบาทหนึ่งรัก มีสองบาทมีเท่าไรจำนวนมากน้อยสมบัติของเรา รักกันทั้งนั้น เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วให้เห็นใจกัน เมื่อไม่ลงใจให้กันแล้วอย่าไปฉกไปลัก ไปปล้นไปสะดม ซึ่งเป็นการทำลายจิตใจกัน โลกนี้แตกได้

กาเมสุ มิจฉาจาร ผู้ใดใครเมียใครเป็นสมบัติของใครของเราก็รู้จักกันอยู่แล้ว จุ้นจ้านๆ ไปหาอะไร แบบหมาเดือนเก้าหมาเดือนสิบสอง ไม่มีตัวผู้ตัวเมีย เห็นไหนติดพันกันไปเลย หญิงกับชายมองเห็นกันหาศีลหาธรรมไม่มีติดพันกันเลย นี่เร็วยิ่งกว่าหมา อย่างนำมาใช้ ท่านจึงสอนว่ากาเมสุ มิจฉาจารให้เป็นมนุษย์ที่รู้จักเขาจักเรา รู้จักของเขาของเรา มีขอบมีเขต มีหลักมีเกณฑ์ นี่กาเมสุ มิจฉาจาร รักษาขอบเขตเอาไว้ก็คือรักษาน้ำใจกันไว้นั้นแล ผู้เขาเขาก็รัก เมียเขาเขาก็รัก ลูกหลานเขาเขาก็รัก ลูกหลานเราเราก็รัก ต่างคนต่างรักเฉลี่ยความรักให้ถึงกันแล้ว ต่างคนต่างสงวนสิทธิต่อกันและกันไว้ให้ดี นั้นมันก็ไม่จุ้นจ้านไม่ทำลาย

มุสาฯ ก็เหมือนกัน ความโกหกหลอกลวงนี้เคยทำโลกให้เดือดร้อนมามากต่อมาก หลอกลวงตมตมกันจนคว่ำกันหมดทั้งครอบครัวบริษัท ทุกอย่างกว้างขวางขนาดไหนถูกตมเสียอย่างเดียวจมไปด้วยกัน ย่นเข้ามาผู้กับเมียก็มาตมกัน ตัวนี้ตัวเจ็บแสบมากมุสานี้ตมกัน ผู้ก็ตัวคึกตัวคะนอง เห็นอัสสาวที่ไหนเป็นบ้าเข้าเลย ไอ้ผู้หญิงก็ตัวแสบเห็นผู้ชายที่ไหนในโลกนี้ติดหมดๆ เป็นบ้าไปด้วยกัน และไปทำปู้ยี่ปู้ยำแหลกเหลวกัน เข้ามาหาบ้านแล้วที่นี้มีความทุจริตเต็มตัว ครั้นมาก็ต้องเตรียมข้อมแก้ตัวเอาไว้ เช่นฝ่ายหนึ่งถามไปไหนมา มัน

ไม่เป็นที่แน่ใจ กลัวอีกฝ่ายหนึ่งไม่ซื่อสัตย์สุจริต แล้วไปไหนมา ไอ้ตัวที่มันสกปรกรกรุงรัง เต็มตัว มันก็เตรียมหาข้อแก้ตัวไว้ เมื่อถูกฝ่ายหนึ่งถามว่า ไปไหนมา มันก็จะเอาเรื่องของ ศาสนามาแก้ตัว ว่าไปฟังเทศน์มา ไปฟังเทศน์วัดไหน บอกไม่ได้เดี๋ยวเขาจะให้เราเฝ้าบ้าน เขาจะไปฟังเทศน์กันทั้งหมด ความจริงตัวแสบมันมาหลอกผิวหลอกเมี่ยมมัน นี่โกหกตัวนี้ เป็นโกหกที่ทำให้ความลุ่มจมแก่โลกมากขนาดไหน

สุรยาเขารู้กันแล้ว คนอยู่ดีๆ อย่างนี้เป็นอะไรน่าดูน่าชมไหม ลองเอาสุรามานี้ ลักสืบโหดตั้งตรงนั้นๆ ฟาดคนละสามแก้วสี่แก้ว หลวงตาบ้วนน้ำแก้วชี้แตกทะเลักออก หมดเลย สถานที่นี้มีแต่ส้วมแต่ถ่านของสุรยาเขา ที่คนเมาสะแตกลงไป ชี้ไม่รู้จักที่จักถ่าน ชัดแหลกเหลวไปหมด เป็นยังงัยสุรามันดีไหม เวลานี้ไม่มีอะไรนี้ เห็นไหมไม่มีสุรา พอเอา สุราเข้ามาตั้งก๊กๆ คนละจอกสองจอก คนละแก้วสามแก้วเท่านั้น หลวงตาบ้วนเป็นหัวหน้า เอาหัวแก้ว ฟาดหลวงตาบ้วนชี้ทะเลักออกก่อน ที่นี้ใครเป็นที่เคารพเลื่อมใสใคร หลวงตาบ้วนก็ ชี้สุราจนกระทั่งไม่มีส้วมมีถ่าน ทะลักออกได้หมด เป็นยังงัยสุราตัวนี้ ท่านทั้งหลายพิจารณา ชี วาดภาพขึ้นมาดูซิ

พระพุทธเจ้าโกหกโลกที่ไหนเมื่อไร ไม่เคยโกหก ตัวเรานั้นตัวดีต่อต้านหาญทำ ต่างหาก มันจึงทำความเลอะเทอะให้แก่ตนและผู้อื่นทั่วไปหมด นี่เพียงศีลห้าข้อนี้รักษาคน ให้ดีงาม ให้มีหลักมีเกณฑ์ รักษาหัวใจซึ่งกันและกัน เป็นของเหลวแล้วเหอศีลธรรม มันเหลว ที่เราผู้ที่ต่อต้านหาญทำ ล่วงเกินศีลล่วงเกินธรรม มันจึงมีแต่คนเหลวมาก ถ้าคนมีศีลธรรมมี คนเดียวก็ดี มีสองคนก็ดี ถ้าคนเหลวจะมีเท่าไรเหลวไปหมด พวกกันจ่านะ

นี่ศีลธรรมก็สอนไว้เพื่อเรา เพราะเราเป็นคนเลอะต้องเอาศีลเอาธรรมเป็นน้ำที่ สะอาดมาชะล้างให้พอน่าดูน่าชมบ้าง สมว่ามนุษย์เป็นลูกชาวพุทธ พวกกันจ่าเอานะวันนี้พูด เพียงเท่านั้นแหละ ให้พวกกันจาดกันจ่าเอา วันเสาร์-วันอาทิตย์วันไหนก็เป็นวันรักษาตัวของ เราด้วยศีลด้วยธรรมนั้นแหละ อย่าปล่อยปละละเลย ใช้ไม่ได้นะ ให้มีศีลมีธรรมบ้าง ดู ไม่ได้นะ ยกตัวอย่างเช่น พระท่านที่อยู่ในป่าในเขา อยู่ในถ้ำเงื่อมผา ท่านรักษาตัวของท่าน อย่างเข้มงวดกวดขัน ทุกอิริยาบถทั้งสี่รักษาตัวตลอดเวลา ท่านอบอุณ

ท่านไม่ได้เป็นเศรษฐีละในป่าในเขา มีแต่ต้นไม้ใบหญ้า มีแต่ถ้ำแต่ผาไปอย่างนั้น แล้วทำไมท่านจึงเลิศอยู่ในถ้ำในผา เพราะใจท่านเลิศด้วยธรรมที่ท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ รักษาธรรมที่มีคุณค่าไว้เป็นสมบัติของใจ ท่านก็เลิศเลอ ท่านสบาย พระพุทธเจ้าออกมา จากถ้ำจากป่า สาวกทั้งหลายออกมาจากถ้ำจากป่า มาเป็นสรณะของพวกเรา เลิศเลอมา

จากถ้าจากป่านะ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย นั่นละท่านมาสอนโลก โลกที่เคลื่อนไปด้วยกระดูกหมู กระดูกวัวนี้ใครเลิศบ้าง เอามาอวดกันดูซิ ไม่มีใครเลิศ มีแต่เลอะเทอะไปตาม ๆ กันหมด

นี่จะให้ยึดเอาท่านมาปฏิบัติ แล้วท่านดูพวกเราท่านจะดูไม่ได้นะ ท่านผู้มีศีลมีธรรม จิตใจสว่างกระจ่างแจ้ง ส่องผ่าเผยด้วยการรักษาความดีงามคือศีลธรรมประจำองค์ท่าน ท่านไปที่ไหนท่านส่งงามไปตลอด อยู่ในป่าในเขาออกมาในบ้านนอกบ้าน ท่านส่งงามอยู่ ภายในตัวของท่าน มันต่างกันนะกับพวกเรา มีแต่ลิงเต็มตัว ๆ ไปไหนหาบหามลิง มองดู คนไม่เห็น เห็นแต่ลิงเต็มตัว แล้วก็มีความทุกข์ความทรมานเต็มตัว ไปที่ไหนบ่นอ้อกัน ทั่วโลกดินแดน นี่เพราะหาบลิงติดตัวไป ลิงไม่มีขอบเขต มีแต่ความคึกความคะนอง จำ เอาไว้ นะ เอาแค่นั้นละวันนี้พอ

เมื่อวันสองวันมานี้เห็นใหม่ พี่น้องทั่วทั้งแผ่นดินไทยเรา หลั่งไหลเข้ามาเทิดทูน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯของเราถูกแย่งชิง ถูกชิงอำนาจ ถูกกุมอำนาจป่า ๆเถื่อน ๆ ดื้อ ๆ ด่า ๆ สันดานหยาบที่สุด ประชาชนต้องออกมาแสดงให้เห็นว่านี่เป็นของมีเจ้าของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯเป็นพ่อของชาติไทยเราทั้งชาติ แล้วมายื้อแย่งแข่งดีเอายศ เอาศักดิ์ของท่านไปครอง ๆ ไปถูกลง ประชาชนวานขึ้นนี้เกือบทั้งประเทศไม่ใช่หเรอเต็มอยู่ในกรุงสยามเรา นี้ มาแสดงให้เห็นว่านี่เป็นของมีเจ้าของ อย่ามาแย่งอย่ามาชิง ไม่ใช่เปรต ไม่ใช่ผี ไม่ใช่โจรใช่มาร ของมีเจ้าของ

เขาเรียกร้องพระราชอำนาจให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพราะถูกแย่งชิง กินดิบ ๆ สด ๆ กินโตะกินเลี้ยงกันทั้งฝ่ายพระ ฝ่ายพระก็สมเด็จพะสังฆราช ฝ่ายฆราวาสก็ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯถูกแย่งกันกินโตะทั้งนั้น จากพวกเปรตพวกผีเวลานั้นะ ฟัง ชินะ มันเป็นอย่างไงเลอะเทอะอย่างนั้นละเมืองไทยเรา หน้าด้านที่สุดเลย โย่ดูไม่ได้ มีแต่ พวกหน้าด้าน ทางพระก็แย่งไปอีกแบบหนึ่ง ทางฆราวาสก็แย่งอีกแบบหนึ่ง ด้วยความนรก จกเปรตนั้นแหละ

เราก็เห็นกันไม่ใช่หเรอคนเต็ม นั่นละเขามาแสดงประสามติ คนทั้งแผ่นดินไทยไม่ เห็นด้วยกับมหาโจร กาฝากมหาภัยที่กำลังกลืนชาติกลืนศาสนา พระมหากษัตริย์ อยู่เวลานี้ คือกาฝากมหาภัยที่ก่อความยุ่งเหยิงวุ่นวาย รบกวนคนทั้งประเทศอยู่เวลานี้ ออกมาชำระ กันเมื่อวานขึ้นนี้ เห็นใหม่พี่น้องชาวไทยเรา นี้มีความกลมกลืนสามัคคีด้วยความรักชาติ รัก พระมหากษัตริย์ แผ่นดินของเขาเขาก็รัก พ่อของเขาเขาก็รัก เขามาแสดงประสามติ ให้อู เอา ฟังผ่านไปเมื่อวานขึ้น ให้ต่างคนต่างมีความพร้อมเพรียงสามัคคีกันนะ ชาติเป็นของ เรา สมบัติเป็นของเรา ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นของคนไทย คนไทยเป็นผู้มีสิทธิ มีอำนาจรักษา

อย่าให้ใครมาก้าวล่วงเกิน มาแย้งมาชิงนะ เราเป็นเจ้าของสมบัติพัดกันให้เต็มเหนี่ยว
เอาละจะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ *FM 103.25 MHz*

หรือสถานีวิทยุอุดร *FM 103.25 MHz*